

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LV. De iniquitate & avaritia Licinii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT LV.

De iniquitate & avaritia Licinii.

HUJUSMODI fuere constitutiones Licinii. Quid verò opus est recensere quæ in nuptiis aut circa morientes innovavit; vetustas Romanorum leges rectè & sapienter constitutas ausus abolere, & barbaras quasdam atq; immanes planèque illegitimas & iniquas leges illarum loco substituere? Mille præterea exactionum genera adversus subditos excogitavit. Quocirca novas agrorum mentiones adinvenit, ut exigui agri majorem imputaret modum, ob inexplebilem cupiditatem nimiarum exactionum. Ideò rusticorum qui superstites amplius non erant, sed jam pridem obierant, nomina in censualibus tabulis inscribentibus, turpis lucri hinc compendium captans. Neque enim fordida hominis parcimonia ullum habebat modum, nec habendi cupiditatem satietas finiebat. Itaque cum auro & argento & immensa opum copia thesauros suos impleset, gemens de paupertate sua querebatur, Tantalico quodam morbo vexatus. Quid referam exilia quibus viros innocentes damnavit? Quid bonorum publicationes? Quid nobiles ac præcipue dignitatis homines in carcerem abductos, quorum uxores sceleratis quibusdam mancipiis constuprandas dabat? Quid mulieres nuptas, quid virgines recenscam, quibus ipse licet affecta jam ætate, vim inferre tentavit? Nihil opus est in his commemorandis diutius immorari, cum postremorum ejus facinorum gravitas, ut priora hæc levia ac prope nulla viderentur, effecerit.

CAPUT LVI.

Quomodo persecutionem adversus Christianos tandem excitaverit.

DENIQ; eò furoris processit, ut Ecclesiis bellum inferret, ipsosq; Episcopos adoriretur, quos maximè sibi adversos esse intelligebat, pro inimicis habens eos qui maximi Deoque carissimi Imperatoris amici essent. Ob quam præcipue causam furorem suum in nos excitavit, à rectaratione desciscens. Nec exemplum eorū qui ante ipsum Christianos fuerant persecuti, in memoriam sibi revocavit; nec illorum quorum ob impia facinora ultor ipse atque exstinctor fuerat constitutus. Nec animo & cogi-

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ.

Περὶ τῆς Λικινίου αἰτίας τοῦ ποιεῖν τὰς ἐπὶ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπιδιώξεις.

ΤΟΙΑΥΤΑ Λικινίῳ αἱ διατάξεις. τίς γὰρ τὰς αἰτίας γάμων αὐτῷ καὶ τοῦ καὶ τοῦ παρὲν μείδῃ; ἢ τὰς ἐπὶ τοῖς Χριστιανοῖς τοῖς βίον ματαλλάξιν ἐν νεωτερισμῷ; δι' ὧν τὰς παλαιὰς Ῥωμαίων εὐ καὶ ὁφθαλμοὺς νόμους αὐτῷ γράψαι τολμήσας, βαρβαρὰς τινὰς καὶ αὐτοῦ μέρους ἀντιστήγει. σκήλεις Ἰππῶν μισθὸν καὶ τῶν ἱπποκῶν. ἐνθεν ἀναμετρήσεις ἐπὶ τῇ γῆς, ὡς ἀνὰ πλείονα τῷ μέτρῳ λογίζοιτο τὴν ἐλαχίστην, δι' ἀπλησίαν αὐτῶν εἰς πρᾶξιν ἐνθεν τῇ καὶ ἀγρῶν μισθὸν ὅντων ἀνὰ τὴν αὐτῶν παλαιὰ δ' ἐν νεκροῖς κεμήλων, ἀναγρὰς φασ ἐποιεῖτο. αἰχρὸν αὐτῷ κερδῶν ἐκ τῶν ποιεῖν ἱερῶν. καὶ εἰχεν αὐτῷ μέτρον ἡ μισθολογία. καὶ δ' ἡ ἀπλησία κόρῳ αὐτῷ ἐλατύνει δὴ πάντα πληρώσας χρυσὸν καὶ ἀργύρον καὶ ματῶν τ' ἀπείρων πλήθει, σένων ἀπώδου πτωχείαν. Τὰ ταλὲν πάθει τὴν ψυχὴν ἀχόμῃ. οἷας δ' ἐφείδε κατὰ τῶν μισθῶν καὶ κηκότων ὑπεροχὴς τιμωρίας. οἷας ὑπερχήτων δ' ἐμείσεις. οἷας ἐν πατρὶσιν καὶ ἀδελφοῖς ἀνδρῶν ἀπαγωγὰς. ὧν τὰς κελεύειας, μαρτυρῶν οἰκέταις ἐφ' ὅροις πρὸς αἰσχροῖς παρὰ δὲ οἷας δ' αὐτὸς καὶ πρὸς τὴν γῆν τοῦ σώματος πεπαλατωμένος, γυναιξὶν ὑπὸ τοῖς παρθένοις τε κόραις ἐπεχειρεῖ. καὶ δὴ ταῦτα χρῶν μισθῶν, τῆς τῶν ἐσχάτων αὐτῷ πρὸς ἐξων ὑπεροχῆς σμικρὰ τὰ πρῶτα καὶ τὸ μισθὸν διποθεῖσάσης.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΣ'

Ὅτι διὰ τὸν ποιεῖν αὐτῶν ἐπιδιώξεις.

ΤΟ γὰρ τέλος αὐτῷ τῆς ματίας κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ὁπλίζετο. Ἰππὶ τε τοῖς ἐπισκόποις ἐχώρει, καὶ ἀνὰ μάστιγα ἐκαστοῦ μύσας ἐώρα. καὶ ἐχθρὰς ἡγάτο τὰς τῶν φιλέων καὶ μεγάλῳ βασιλεῖ φίλους. δι' ὧν δὴ μάστιγα κατὰ τὸν θυμὸν ἀξιώσας τὴν σὺν φρονέον παρὲν μισθῶν ἐπετὶ μισθῶν τῶν αὐτῶν χρεῖστας ἐκδιδόντων ἐν τῷ κατέαλετο, καὶ ὧν αὐτὸς ἐπὶ τῆς τιμωρῆς δι' αἷς μετῆλθον ἀσέβειας κα-